

ولادت حضرت فاطمه زهرا (علیها السلام) و روز زن کرامی باد
آنچه در این شماره می خوانیم:

- بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت ولادت حضرت فاطمه زهرا س..... ۳
- یادداشت مدیر مسئول: زن در بستر تمدن اسلامی و غرب مدرن: مقایسه‌ای انتقادی از جاهلیت تا سرمایه داری..... ۵
- دانشجو؛ از پرسش تا پرچم‌داری عدالت؛ دکتر مرتضی صانعی استاد حوزه و دانشگاه..... ۱۰
- حدیث هفته ۱۳
- واتیکان در هفته ای که گذشت ۱۴

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۹۶ | ۱۴ آذرماه ۱۴۰۴

پیام سفیر

کلیک کنید

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۹۶ | جمعه ۱۴ آذرماه ۱۴۰۴ 05 December 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سردبیر: امیرحسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: ۰۵۷, ۰۰۱۹۸ Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۶۱۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

گزیده ای از بیانات مقام معظم رهبری

به مناسبت ولادت حضرت فاطمه زهرا

ببینید خدای متعال در آیهی قرآن میفرماید: وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ؛ [همسر فرعون] الگو برای همه‌ی مؤمنین، نه فقط برای زنها؛ برای «الَّذِينَ آمَنُوا» [است]. یعنی خدای متعال برای همه‌ی مؤمنین دو زن را الگو قرار داده است: وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ، یکی زن فرعون -جناب آسیه- که درباره‌ی او چند جمله‌ای میفرماید؛ بعد میفرماید: وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ؛ یکی هم حضرت مریم. خب این دو، الگو هستند برای همه‌ی بشریت؛ برای همه‌ی مؤمنین عالم؛ این دو نفر و همه‌ی زنهای برجسته و اولیای الهی از جنس مؤنث، همه در بهشتند، جایشان بهشت است؛ آن وقت فاطمه‌ی زهرا «سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ» است، سرور همه‌ی اینها است. ماها نمیتوانیم بیشتر از این، آن مقامات را درک کنیم.

بسم الله الرحمن الرحيم

فاطمه‌ی زهرا؛ سرور زنان بهشت

درباره‌ی مقام والا و غیر قابل توصیف دختر پیامبر اعظم، زبان بنده و امثال بنده قاصر است؛ بشر نمیتواند توصیف کند مقامات معنوی و عظمت روحی انسانهای بزرگ الهی و آسمانی از جمله فاطمه‌ی زهرا (سلام الله علیها) را؛ از خود خدای متعال و از زبان خود بندگان بزرگ خدا و اولیای الهی بایستی شنید و آموخت؛ تا حدودی که فهم ما رسا است و میتواند، [باید] حدس زد مقامات را. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) درباره‌ی فاطمه‌ی زهرا (سلام الله علیها) فرمود: سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ؛ البتّه روایات دیگری هم هست: سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الدُّنْيَا؛ اینها همه با سندهای متقن از طریق شیعه و سنی نقل شده است؛ نه اینکه فقط شیعه نقل کرده باشد؛ لکن به نظر من از همه مهم‌تر همان «سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ» است.

قابل مقایسه نبودن عظمت حضرت زهرا (سلام الله علیها) با هیچ انسانی

عظمت فاطمه‌ی زهرا (سلام الله علیها) را با هیچ انسانی، جز همان اهل بیت پیغمبر و خود رسول الله و اولادش نمیشود مقایسه کرد؛ مقام ایشان خیلی عظمت دارد.

من فقط یک حدیث را عرض میکنم که خب بارها شنیده‌اید؛ حدیثی است که هم شیعه نقل کرده، هم سنی نقل کرده. آن [حدیث] این است که «إِنَّ اللَّهَ لَيَغْضَبُ لِعُضْبِ فَاطِمَةَ وَ يَرْضَى لِرِضَاهَا»؛ برای سَخَط و خشم فاطمه‌ی زهرا (سلام الله علیها) خدای متعال خشمگین میشود، و به خاطر خشنودی فاطمه‌ی زهرا خدای متعال خشنود میشود. معنایش این است که هر انسانی، هر مسلمانی، اگر بخواهد خدا را خشنود بکند، باید کاری بکند که فاطمه‌ی زهرا (سلام الله علیها) را خشنود کند. (بیانات در دیدار اقشار مختلف بانوان)

البته شعرای عزیز ما، خوانندگان محترم و عزیز امروز، بیاناتی کردند و خیلی هم خوب، لکن همه‌ی اینها کمتر از آن حدّ عالی صدّیقه‌ی طاهره (سلام الله علیها) است؛ بیان پیغمبر و کلام پیغمبر و کلام خدا از همه‌ی اینها رساتر است. (بیانات در دیدار مداحان اهل بیت ع)

به مناسبت ولادت حضرت فاطمه زهرا (س) و روز زن

زن در بستر تمدن اسلامی و غرب مدرن: مقایسه‌ای انتقادی از جاهلیت تا سرمایه داری

تولدی که حامل پیام بود، نه تنها یک نوزاد

در تاریخ فرهنگ‌ها، گاهی یک تولد معمولی می‌تواند حامل پیامی تمدنی باشد. تولد حضرت فاطمه زهرا(س) یکی از همین تولدهاست؛ تولدی که در ظاهر متعلق به خانه‌ای کوچک در مکه بود، اما در باطن حامل پیامی بزرگ برای آینده جهان.

در آن روزگار، جامعه عرب زن را نه به‌عنوان «انسانی دارای کرامت»، بلکه به‌عنوان موجودی حاشیه‌ای می‌نگریست؛ موجودی که نه توان جنگ دارد، نه قدرت قبیله‌ای، نه نقش سیاسی. اما پیامبر(ص) درست در چنین فضایی، درست در تاریک‌ترین لحظه‌های فرهنگ جاهلی، دختر خود را چون «پاره تن» بر چشم نهاد. این تضاد میان فضای اجتماعی و رفتار پیامبر(ص)، خود آغاز یک تحول عمیق است.

تولد حضرت فاطمه زهرا(س) در جامعه‌ای رخ داد که زن کمترین جایگاه انسانی را داشت و تولد دختر نشانه ضعف، فقر و شکست تلقی می‌شد. پیامبر اکرم(ص) با شیوه‌ای کاملاً متفاوت و بی‌سابقه، این ولادت را به نقطه آغاز بازتعریف کرامت زن در جهان عرب تبدیل کرد. این مقاله با زبانی توصیفی و تحلیلی نشان می‌دهد که چگونه ولادت فاطمه(س) نه تنها یک حادثه زیستی، بلکه «رخدادی فرهنگی» و «تولد یک الگوی انسانی» بود. در ادامه، با مقایسه وضعیت زن در تمدن غرب - از یونان و روم باستان تا جهان مدرن - نشان داده می‌شود که بازتعریف جایگاه زن در اسلام، مبتنی بر کرامت الهی و قدرت معنوی زن است، نه بر پایه کارکرد اقتصادی یا رقابت اجتماعی.

برای فهم عظمت پیامبر(ص) در تکریم فاطمه(س)، باید بدانیم که زن در آن دوران چگونه زندگی می‌کرد.

زن در آن زمان «هویت مستقل» نداشت؛ هویت او امتداد مردان قبیله بود. در شعرها، اسطوره‌ها و افسانه‌ها، زن معمولاً یا «غنیمت» بود، یا «بار» زندگی. این نگاه باعث شده بود که زن حضور اجتماعی نداشته باشد و تنها به عنوان ابزار، نه همکار و نه همراه، دیده شود. زن یا مایه ترس بود—ترس از اسارت، ترس از شکستی احتمالی—یا مایه تحقیر؛ زیرا تصور می‌کردند دختر نمی‌تواند حامی قبیله باشد.

زنده به گوری: مرگ پیش از زندگی

در میان صفحات تاریخ، هیچ صحنه‌ای مانند دفن دختران نشان‌دهند عمق ظلم نیست. این رفتار نه تنها جنایتی علیه انسانیت، بلکه نمادی از «هراس روانی» جامعه جاهلی نسبت به زن بود. در چنین شرایطی، ولادت فاطمه(س) پیامبرانه بود؛ یعنی برخلاف فرهنگ زمانه. اکنون، تصور کنیم خانه پیامبر(ص) در آن صبح آرام یا شب گرم مکه چگونه بود. تولد فاطمه(س) در خانه‌ای رخ داد که هرچند کوچک بود، اما آسمان به آن چشم دوخته بود. در حالی که مردان عرب از شنیدن خبر تولد دختر روی خود را برمی‌گرداندند، پیامبر(ص) لبخند زد. این لبخند ساده، اما پیام‌دار، بزرگ‌ترین ضربه فرهنگی به جاهلیت بود. شادی پیامبر(ص) نشان داد که: زن، نشانه کرامت است، نه نشانه ننگ.

این تولد از همان ابتدا با زبان و ادبیاتی همراه شد که جامعه عرب هرگز ندیده بود. رفتار پیامبر(ص) با فاطمه(س) یک «بیان فرهنگی» بود:

پیامبر از جا برمی‌خاست. دست فاطمه(س) را می‌بوسید. او را «بضعه منی» می‌خواند، در میان صحابه می‌گفت: «رضای خدا در رضای فاطمه است.» این‌ها رفتارهای پدرانه نبود؛ «کلاس درس» بود برای یک جامعه خشن. تولد یک الگو بود، نه یک کودک وبا این رفتار، پیامبر(ص) به جامعه آموخت:

زن، می‌تواند آیینه تمام‌نمای انسان کامل باشد. رفتار پیامبر(ص) باعث شد که مسلمانان کم‌کم نگاه خود به دختران را تغییر دهند. احادیثی چون:

بهترین فرزندان شما دختران‌اند؛ بنیاد تربیت خانواده اسلامی را دگرگون کرد. اگر جاهلیت دختر را «بار خانواده» می‌دانست، پیامبر(ص) او را «برکت خانواده» معرفی کرد.

از همه مهم‌تر این‌که شخصیت فاطمه(س) نشان داد زن تنها در فضای خانه نیست؛ حضور فعال او در:

خطبه فدکیه، دفاع از ولایت، تربیت نسل امامت، و مدیریت خانه علی(ع)، به روشنی بیانگر نقش اجتماعی و تمدنی زن در نگاه اسلامی است.

اسلام کرامت زن را در «روح» او جست‌وجو می‌کند، نه در کارکرد او. این رویکرد دقیقاً در وجود فاطمه(س) متجلی شد:

زن می‌تواند سرچشمه نور، عقل، رهبری معنوی و الهام باشد.

برای فهم نوآوری اسلام در بازتعریف زن، لازم است وضعیت زن در غرب را مورد مطالعه قرار داد.

زن در یونان باستان: نیمه انسانی که حق رأی نداشت.

در نگاه فلسفه یونانی: افلاطون زن را «مرد ناقص» می‌دانست. ارسطو زن را فاقد عقل فعال و شایستگی سیاسی می‌دانست. زنان حق شرکت در سیاست، رأی‌دادن یا مالکیت نداشتند.

در حالی که پیامبر(ص) دختر خود را «پاره وجود خود» معرفی می‌کند، در یونان زن «نیمه‌موجود» تلقی می‌شد.

زن در روم و مسیحیت قرون وسطی؛ انسان درجه دوم و گاهی منبع گناه است.

در روم باستان: زن زیر سلطه پدر یا شوهر بود. حق مالکیت نداشت.

در قرون وسطی، دادگاه‌های تفتیش عقاید هزاران زن را به اتهام «ساحره‌بودن» سوزاندند.

بلی، در عصر جدید، زن از بسیاری حقوق برخوردار شد؛ حق رأی، کار و آموزش. اما این آزادی، گاه زن را از «موضوع کرامت» به «ابزاری برای بازار» تبدیل کرد. زن به جای این که در مقام معنوی و انسانی رشد کند، در بسیاری از فرهنگ‌های غربی به کالایی در صنعت تبلیغات و مصرف تبدیل شد.

اسلام، برخلاف سرمایه‌داری جدید و برخلاف فلسفه باستان، زن را چنین تعریف می‌کند: «موجودی که کرامت دارد، عقل دارد، مسئولیت دارد و می‌تواند حامل نور الهی باشد». این تعریف از روز تولد فاطمه(س) به جامعه اسلامی معرفی شد.

زن در جهان سرمایه‌داری، گویی بر روی صحنه‌ای ایستاده است که نورافکن‌های بی‌رحم بازار او را دنبال می‌کنند. در این جهان، ارزش انسان نه به روح و کرامت، بلکه به قدرت خرید و قدرت فروش او سنجیده می‌شود؛ و زن، به عنوان موجودی که زیبایی‌اش می‌تواند سودآوری کند، زودتر از همه در مسیر شیء‌شدن قرار می‌گیرد.

در نظام سرمایه‌داری، زن اغلب به «تصویر» تقلیل می‌یابد؛ تصویری که باید جذاب، همواره جوان، بی‌عیب، و مطابق سلیقه مصرف‌کنندگان باشد. چهره او دیگر بخشی از هویت درونی‌اش نیست؛ بلکه پیامی تبلیغاتی است که بر پوسترها، صفحه‌های گوشی، ویترین‌ها و پرده سینماها نقش می‌بندد. این جهان، زن را نه با «عمق وجود» بلکه با «سطح پوست» اندازه می‌گیرد. گویی زن باید مدام خود را بازسازی کند، تا همواره در بازاری که تشنه نو شدن است، خریدار داشته باشد.

سرمایه‌داری با دستانی نامرئی، زن را میان دو نقش متضاد گرفتار می‌کند:

از او می‌خواهد هم «آزاد» باشد و هم «مصرف‌پذیر»؛ هم «مستقل» باشد و هم «تابع مد»؛ هم «قوی» باشد و هم «مطلوب نگاه‌ها». این تضاد، روح زن را فرسوده می‌کند و او را در دور باطل رقابتی می‌اندازد که پایان ندارد.

در چنین جهانی، حتی آزادی نیز بُعدی اقتصادی پیدا می‌کند. انتخاب‌های زن - از نوع لباس تا سبک زندگی—نه از دل او، بلکه از دل کارخانه‌هایی برمی‌خیزد که می‌دانند چگونه باید «آرزوهای قابل فروش» تولید کرد. سرمایه‌داری، آرزوها را می‌سازد و سپس آن‌ها را به خود زن می‌فروشد.

زن در نظام سرمایه‌داری گاهی چنان تجزیه می‌شود که گویی از او چیزی جز «بدن» باقی نمانده است- بدنی که باید زیبا باشد تا ارزش تبلیغاتی پیدا کند، و باید مطیع باشد تا در چرخه مصرف بماند. اما حقیقت زن، نه در نمایش نگاه‌ها، نه در عده‌های حساب بانکی و نه در فهرست برندهای خریداری‌شده خلاصه می‌شود. زن، در ژرف‌ترین لایه وجود خود، حامل معناست؛ حامل نوعی زیبایی که نمی‌توان آن را خرید و فروخت.

سرمایه‌داری، زن را می‌بیند؛ اما نمی‌بیند که زن روح دارد. می‌بیند که زن می‌تواند سودآور باشد؛ اما نمی‌فهمد که زن می‌تواند جهان را تغییر دهد.

می‌فروشد آنچه از زن ظاهرش را می‌بیند؛ اما نمی‌فهمد آنچه از زن نمی‌بیند، حقیقت ارزش اوست.

لیبرالیسم با پرچم آزادی به میدان آمد؛ پرچمی که در باد تاریخ بسیار درخشید. اما هنگامی که پای زن در میان است، این آزادی همیشه به اندازه‌ای که وعده می‌دهد، راستگو نیست.

لیبرالیسم می‌گوید: «زن آزاد است»، اما در عمل این آزادی گاهی میان خطوط باریک قانون، اقتصاد، فرهنگ و خواسته‌های بازار گرفتار می‌شود. در نظام لیبرال، زن به‌ظاهر از قید بسیاری از محدودیت‌های سنتی رها شده است؛ اما آزادی او مانند پرنده‌ای است که در قفس طلایی پرواز می‌کند؛ قفسی که نرده‌هایش نامرئی‌اند و از جنس «انتظارات اجتماعی» ساخته شده‌اند. این نظام به زن می‌گوید: «آزاد باش»، اما هم‌زمان از او می‌خواهد «همان باشد که جهان لیبرال انتظار دارد»: مستقل، جذاب، رقابت‌پذیر، و همواره در تلاش برای پیشی گرفتن. گویی آزادی لیبرالی زن را به «سوژه‌ای خودکفا» تبدیل کرده که باید بدون تکیه‌گاه، بدون جامعه، و گاهی حتی بدون خانواده، جهان را فتح کند. زنی که در لیبرالیسم زندگی می‌کند اغلب با نوعی تنهایی ساختاری روبه‌رو است. این تنهایی نتیجه همان فردگرایی افراطی است که او را از شبکه حمایت‌های سنتی- از خانواده گرفته تا جامعه - جدا کرده است. او آزاد است، اما این آزادی گاهی مانند دریایی است بی‌کران، بدون ساحل، بدون جهت و بدون هم‌سفر.

از سوی دیگر، آزادی لیبرالی، زن را در برابر مسئولیت‌های سنگینی تنها گذاشته است:

زن باید هم کار کند، هم مادر باشد، هم همسر، هم شاغل، هم زیبا، هم موفق، هم مستقل، و هم همیشه «نسخه بهتر خود». این بار سنگین، نه از جنس آزادی، بلکه از جنس فشار است؛ فشاری که در لایه‌های نادیدنی فرهنگ لیبرال پنهان شده است.

لیبرالیسم آزادی را تقدیس می‌کند، اما گاهی نمی‌پرسد: آزادی برای چه؟ آزادی برای که؟ و آزادی تحت چه شرایطی؟

آنچه زن می‌خواهد آزادی‌ای است که به او اجازه دهد «خود» باشد، نه نسخه‌ای که جامعه لیبرال از او می‌خواهد. آزادی‌ای که به او اجازه دهد انسانیتش را زندگی کند، نه آزادی‌ای که او را به «واحدی مستقل و رقابت‌جو» تبدیل کند که باید همه بارهای جهان را به تنهایی بر دوش بکشد.

زن در جهان لیبرال بارها می‌پرسد: «آیا من آزادترم، یا فقط تنهاتر؟ آیا من رها شده‌ام، یا فقط بی‌پناه‌تر؟

آیا من انتخاب می‌کنم، یا انتخاب‌ها را به من تزریق می‌کنند؟».

لیبرالیسم پاسخ این پرسش‌ها را با سکوت می‌دهد؛ سکوتی که در پشت آن، زنی ایستاده که آزادی دارد، اما گاهی نمی‌داند با این آزادی تنها چه کند.

در حالی که مکتب حیات بخش بشری یعنی اسلام برای زن شأن، مقام و مرتبت ویژه‌ای قایل است.

زن قادر است همچون مرد با سیر و سلوک و عبودیت مراتب کمال را طی کند. در اسلام حضرت فاطمه (س) بهترین الگو و سرمشق برای ابنای بشر به خصوص بانوان معرفی شده است. میتوان گفت؛ فاطمه(س)، آینه نگاه اسلام به زن است. تولد حضرت زهرا(س) یک تولد زیستی نبود؛ یک تولد فرهنگی بود. پیامبر(ص) با تکریم او، یک اصل الهی را آشکار کرد: زن، نه سایه است و نه ابزار؛ زن تمام‌قد انسان است.

اسلام در این رویداد نشان داد که: زن می‌تواند آغازگر یک جریان تمدنی شود؛ زن می‌تواند شریک پیامبر در هدایت باشد؛ زن می‌تواند از خانه کوچک خود فرهنگی بسازد که تاریخ را تغییر دهد.

در برابر دیدگاه یونان باستان که زن را ناقص می‌دانست، در برابر دیدگاه قرون وسطی که او را گناه‌زده می‌دید، و در برابر دیدگاه سرمایه‌داری که او را کالایی زیباشناختی می‌انگارد، اسلام با تولد فاطمه(س) تصویری از زن ارائه کرد که هم آسمانی است و هم انسانی، هم مادر است و هم مدرسه، هم بانو است و هم بنیان‌گذار.

بزرگداشت روز دانشجو

دانشجو؛ از پرسش تا پرچم‌داری عدالت

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه

دانشجو

فاتح قله‌های دانش

۱۶ آذر روز دانشجو گرامی باد.

موسسه آموزش عالی فردوس

پرسشگری، سرشت ممتاز دانشجویست. پرسش‌های بنیادین او نظیر چرا نابرابری وجود دارد؟ چرا آزادی محدود می‌شود؟ چرا عدالت به حاشیه رانده شده است؟ و ده‌ها سؤال دیگر در واقع نه از سر کنجکاوی محض که برآمده از حس عمیق مسئولیت اجتماعی است. دانشجو به‌خوبی می‌داند که علم، بدون جسارت پرسشگری، به ابزاری بی‌ثمر تبدیل می‌شود.

عدالت برای دانشجو مفهومی انتزاعی صرف نیست؛ بلکه آن را ضرورتی انسانی و ملموس می‌داند. این عدالت‌خواهی در عرصه‌های گوناگون متجلی می‌شود.

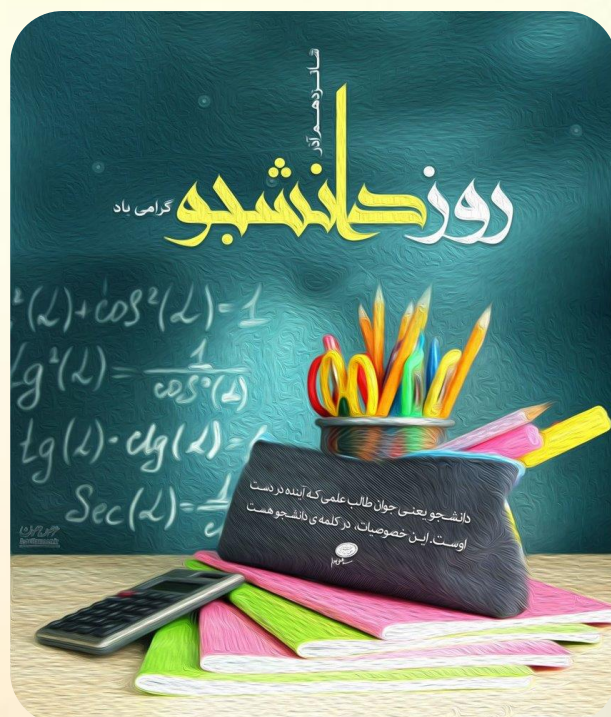
در سپهر حیات اجتماعی هر ملت، دانشجو نقشی فراتر از یک متعلم منفعل ایفا می‌کند؛ او را باید شخصیتی پرسشگر، ناقدی آگاه و حامل آرمان‌های تحول‌خواهانه دانست. دانشگاه، اگرچه در ظرفیت رسمی خود نهادی برای آموزش علم و مهارت‌های تخصصی است، اما در ساختاری عمیق‌تر، زیست‌بومی برای پرورش نسلی است که رسالت خود را بازسازی جهانی عادلانه‌تر و اخلاقی‌تر می‌داند. دانشجو، با بهره‌گیری از سرمایه فطری خردورزی، همواره پیش‌گام نقد ساختارهای ناعادلانه و بلندگوی مطالبه حقوق مغفول مانده بوده است.

اگر تاریخ را به مثابه میدانی برای منازعه بر سر ارزش‌های اجتماعی در نظر بگیریم، دانشجویان همواره در خط مقدم این عرصه حضور داشته‌اند. کنش جمعی آنان، نه برآمده از اتفاقی گذرا که ریشه در موقعیت ویژه‌ای دارد که در دانشگاه می‌یابند؛ کانونی برای پرورش اندیشه انتقادی که به حرکت‌های تأثیرگذاری در جهان تبدیل شده است. از مبارزات ضد استعماری مانند رویدادهای ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در ایران یا مقابله با رژیم آپارتاید در آفریقای جنوبی تا جنبش‌های دموکراسی‌خواهی همانند مه ۱۹۶۸ فرانسه یا بهار پراگ، و از اعتراضات علیه جنگ ویتنام تا موج کنونی کنشگری دانشجویی که با محوریت عدالت خواهی فراملی، از مطالبه حقوق در فلسطین تا کرامت انسانی در غزه را در بر می‌گیرد.

از دفاع از حقوق مردمی و اعتراض به تبعیض اجتماعی، تا مطالبه آزادی اندیشه و تلاش برای ایجاد برابری در فرصت‌ها. چنین شناختی از عدالت، ریشه در باوری ژرف به کرامت ذاتی انسان دارد؛ باوری که مرزهای جغرافیایی و فرهنگی را درنوردیده و به زبان مشترک دانشگاهیان سراسر جهان تبدیل شده است.

دانشجو، برخلاف بسیاری از گروه‌های اجتماعی، نگاهی معطوف به آینده است. او به‌خوبی می‌داند که فردا از آن اوست و سکوت امروز، به معنای پذیرش بی‌عدالتی‌های فرداست؛ بنابراین، مطالبه‌گری او مسئولیتی است که مستقیماً از آگاهی سرچشمه می‌گیرد. او دانشگاه را نه صرفاً محلی برای آموزش که کانونی برای تغییر اجتماعی می‌طلبد. این مطالبه‌گاه در قالب جنبش‌های دانشجویی، زمانی در فعالیت‌های فرهنگی و گاه در مسیر پژوهش‌های علمی متجلی می‌شود.

دانشجو، به مثابه کنشگری آگاه و مسئول، در هر نقطه از جهان، از سه امتیاز اساسی بهره می‌برد. نخست، دسترسی به دانشی که نقد وضع موجود را می‌آموزد؛ دوم، چشم‌اندازی که به آینده معطوف است؛ و سوم، قرارگیری در نهاد دانشگاه که به صدای او رسایی می‌بخشد. این سه ویژگی، زبان مشترک دانشجویان جهان را شکل می‌دهد؛ زبانی که در هر سرزمینی، وعده آزادی، برابری و کرامت انسانی را فریاد می‌زند و هر جنبش محلی را به بخشی از گفت‌وگویی جهانی پیوند می‌دهد. در یک جمع‌بندی کلی، دانشجو را باید پیش از هر چیز، نماد زنده امید دانست؛ امیدی که یک آرزو نیست، بلکه پیشران کنشی ناظر به آینده است. این امید، جهانی را ترسیم می‌کند که در آن عدالت چیره بر تبعیض، و آزادی مسئولانه، غالب بر استبداد است، و کرامت ذاتی انسان، سنگ بنای تمامی مناسبات فردی و اجتماعی خواهد شد.

در این میان، مطالبه‌گری دانشجویی هرگز یک شعار گذرا یا واکنشی احساسی نبوده و نیست؛ بلکه رسالتی است تاریخی و انقلابی که ریشه در آگاهی، تعهد و شجاعت اخلاقی دارد. این رسالت، همچون مشعلی که از نسلی به نسلی دیگر سپرده می‌شود، نسل‌های پیاپی را به پرسشگری بی‌امان، مقاومت فعال در برابر هرگونه انحراف از مسیر حق، و دفاع جانانه از حریم حقوق و ارزش‌های انسانی فرا می‌خواند؛ براین اساس، دانشجو در منظومه فکری ایران اسلامی، تنها جوینده دانش نیست؛ نگهبان بیدار آرمان‌های والای انقلاب اسلامی، معمار فردایی برآمده از ارزش‌های اصیل، و صدای رسای وجدان اجتماعی یک ملت است که همواره در پی ساختن جامعه‌ای مبتنی بر عقلانیت، اخلاق و عدالت است.

حدیث ہفتہ

قال رسول الله – صلى الله عليه وآله:

إِنَّ فَاطِمَةَ لَتَشْفَعَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَنْ أَحَبَّهَا وَتَوَلَّاهَا وَ أَحَبَّ
ذُرِّيَّتَهَا وَ تَوَلَّاهُمْ وَ يَشْفَعُهَا اللَّهُ فِيهِمْ وَ يَدْخُلُهُم الْجَنَّةَ
بِشَفَاعَتِهَا

پیامبر خدا صلی اللہ علیہ و آلہ فرمود :

همانا فاطمه در روز قیامت برای کسی که محب و دوست دار
او و فرزنداناش باشد، شفاعت می کند و خداوند شفاعت او را
در مورد این افراد می پذیرد و آنها را با شفاعت او وارد بهشت
می کند.

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

**RADIO
VATICANA**

**VATICAN
NEWS**

پاپ «با عنوان جستجوی پل هایی برای صلح» با اردوغان دیدار کرد

این دیدار مهمترین موضوع اولین روز سفر پاپ به ترکیه بود. این اولین سفر خارجی پاپ لئون چهاردم به نشانه گفتگو و برای جستجوی پل هایی برای صلح است .

۲۸ نوامبر بخش مذهبی سفر آغاز می شود: دیدار با اساقفه در کلیسای بزرگ روح القدس و سپس دعای تاریخی بین کلیسایی در نیقیه برای هزار و هفتصدمین سالگرد اولین شورای جهانی بین کلیسایی.

۲۷ نوامبر پاپ در جریان اولین سفر رسولی خود به ترکیه و لبنان، در آنکارا پس از بازدید از مقبره کمال آتاترک، در کاخ ریاست جمهوری با رجب طیب اردوغان دیدار و گفتگو کرد.

در بدو ورود با هیات های مقرر مقدس و ترکیه ملاقات و سپس، پاپ و اردوغان گفتگو کردند. مباحث مطروح حول محورهای فلسطین، جنگ در خاورمیانه و اوکراین، همچنین مسائل مهاجرین و تغییرات اقلیمی و تاثیرات آن بر ملت ها ،بود.

<https://www.ansa.it/sito/notizie/cronaca/2025/11/27/papa-leone-xiv-ad-ankara-accolto-da-erdogan.-mattarella-e-tempo-di-iniziative-di-pace-322ffv90--0ae8-49b0-8213-f3fv39e18623.html>

پاپ در دیدار تقریبی کلیسایی در ایزنیک ترکیه

از این منظر با اشاره به قدیس آگوستین، حتی در حیطه تقریبی کلیسایی می توانیم بگوییم که اگر چه ما مسیحیان "بسیار هستیم"، در عیسای واحد نیز "یکی" هستیم».

پاپ لئون در ادامه اتحاد میان مسیحیان و اینکه بر این حسب "گواهی صادق" برای انجیل خواهند بود، را حائز اهمیت خواند و اتحاد را اعلامیه امید برای همگان، پیام صلح و برادری جهانی ای خواند که فراتر از مرزهای جوامع و کشورهاست. وی همچنین اهمیت آشتی و ترویج روحیه برادری و خواهری میان انسان ها را نیز متذکر شد و در مورد جلوگیری از سوء استفاده از دین افزود: «استفاده از دین برای توجیه جنگ و خشونت، همچون هر گونه بنیادگرایی و افراط گرایی، می بایست با قدرت دفع شود. در حالیکه می بایست راه هایی مانند دیدار برادرانه، گفتگو و همکاری را در پیش گرفت».

پاپ لئون چهاردهم مورخ ۲۸ نوامبر، در پی سفر به ترکیه، به مناسبت هزار و هفتصدمین سالروز اولین شورای نیقیه و زیارت از بقایای کلیسای باستانی نئوفیت قدیس، در کنار پاتریاک بارتولومئوی اول و نزد نمایندگان دیگر کلیساهای مسیحی، سخنانی را ایراد کرد. وی ضمن اشاره به وقایع غم انگیز عصر حاضر که با تهدیدات متعدد نسبت به کرامت انسانی مواجه شده، بر لزوم استفاده از سالروز مذکور در یافتن جایگاه حضرت عیسی [ع] در زندگی هریک از مردان و زنان و بر اهمیت عدم تقلیل آن حضرت صرفاً به یک رهبر کاریزماتیک و واسط میان خدا و مردمان تاکید کرد. اتفاق نظر جوامع مسیحی جهان نسبت به عقاید شورای نیقیه را یاد آور شد و گفت: «عقاید نیقیه اتصال عمیقی است که تمامی مسیحیان را به هم متحد می کند».

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۱۱/quo-۲۷۴/nell-unico-cristo-siamo-uno.html>

دعای پاپ طی دیدار با روحانیون در کلیسای روح مقدس

در عین حال شما را به کاشتن رفتارهای معنوی از امید اطمینان بخش، مبتنی بر ایمان و اتحاد با خداوند تشویق می‌نمایم. در واقع نیازمند به ابلاغ انجیل با ذوق و نگاه امیدوارانه به آینده می‌باشد.»

وی سپس بر تداوم فعالیت‌های مسئولین کلیسایی در ترکیه بویژه توجه به جوانان، گفتگوی میان کلیسایی و تقریب‌الادیانی، انتقال ایمان به مردم محلی و خدمات شبانی [ترویج تعالیم کاتولیک] نسبت به پناهندگان و مهاجرین اشاره کرد. در پایان بر لزوم توجه به شورای نیقیه جهت رودرویی با چالش‌ها تاکید نمود. در این میان از سازمان‌هایی چون کاریتاس بین‌الملل و Kirche in Not بویژه در زلزله ۲۰۲۳ ترکیه قدردانی کرد.

۲۸ نوامبر پاپ لئون چهاردهم از کلیسای روح مقدس با اساقفه، کشیش‌ها، شماس‌ها، مردان و زنان تقدیس شده و همچنین اوپراتورهای شبانی [آموزگاران تعالیم کاتولیک] بازدید به عمل آورد. در این دیدار به مناسبت برگزاری مراسم دعا، سخنانی ایراد نمود، ضمن اینکه کشور ترکیه را "سرزمین مقدس" خطاب کرد، به سفرهای حضرت ابراهیم [ع]، حضرت عیسی [ع] و حواریون آن نیز اشاره داشت. همچنین یاد آور عظمت دوران بیزانس و نیز اسامی جوامع مسیحیان این کشور اعم از آرامنه، آشوری‌ها، کلدانی‌ها و مسیحیان آیین لاتین را نام برد. حکمت خداوند در "کوچک کردن جوامع مسیحی" را بنوعی "گواهی دادن به خداوند" خواند و اشاره نمود که خداوند در حکومتش، با جلب توجه کردن‌ها خود را تحمیل نمی‌کند. منطق اقلیت بودن کلیسا را، نیرویی حقیقی خواند و گفت: «جوامع کلیسایی که بصورت اقلیت در ترکیه بسر می‌برند، همانند دانه‌ای بارور و مثمر ثمر از حکومت خداوندی است.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۱۱/quo-۲۷۴/la-logica-della-piccolezza-e-la-vera-forza-della-chiesa.html>

کشور های E۴، خشونت شهرک نشینان را محکوم کردند:

«طرح ترامپ با خطر مواجه است»

شایان ذکر است که طی سه هفته اخیر، ساخت و ساز بیش از ۳۰۰۰ پروژه جدید مسکونی تصویب شد که این رقم از ابتدای سال تاکنون، به ۲۸۰۰۰ واحد مسکونی رسیده است. آژانس امداد رسانی و کارایی برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک "آنروا"، اعلام کرد که بدنبال تهاجمات اسرائیل، تعداد فلسطینی های در پناهگاه های شمال، به ۳۲ هزار نفر رسیده است.

پس از عملیات نظامی اخیر اسرائیل در شمال کرانه باختری و "کشور فلسطین"، جنین نیز مورد هدف قرار گرفت و سه نفر کشته شدند. وزارت امور خارجه فلسطین آن اقدام را جنایت جنگی اعلام کرد. در این میان چهار کشور اروپایی فرانسه، آلمان، ایتالیا و بریتانیا، به عبارت اختصاری E۴، قویاً تجاوز و تخطی های شهرک نشینان را علیه شهروندان فلسطینی محکوم نموده و خواستار ثبات در کرانه باختری شدند. وزرای کشور های اروپایی همچنین از اسرائیل خواستند تا سیاست هایش را در خصوص تصویب ساخت و ساز های جدید در اراضی "کشور فلسطین" که مغایر با حقوق بین الملل است، را می بایست تغییر دهد.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۱۱/quo-۲۷۴/l-e۴-condanna-le-violenze-dei-coloni-a-rischio-il-piano-trump.html>

خطر امنیتی در نیجریه، ۱۰ نفر دیگر مجدداً در نیجر ربوده شدند

رئیس جمهور نیجریه وضعیت اضطراری اعلام کرد و به تقویت نیروهای امنیتی پرداخت و از استخدام ۲۰۰۰۰ نیروی جدید خبر داد. بدینصورت نیروهای پلیس ۵۰ هزار نفر خواهند بود تا بتوانند هرچه بهتر از مناطق روستایی محافظت بنمایند.

تعدادی از افراد مسلح مجدداً حداقل ۱۰ نفر را در ایالت نیجر واقع در شمال غرب نیجریه ربودند. به نقل از پلیس محلی، آن ها به برخی از مناطق شیرونو نیز حمله ور شدند. برخی از رسانه ها تعداد کشاورزان ربوده شده را ۲۴ نفر اعلام کردند. این وقایع درحالی رخ داد که چندی پیش بیش از ۳۰۰ نفر از مدرسه ای در ایالت نیجر ربوده شده بودند و ۲۵ نفر ربوده شده از مدرسه دخترانه نیز در این حین نجات داده شدند.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۱۱/quo-۲۷۴/dal-mondo.html>

مقر مقدس در مجمع کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل «آنکتاد»

از نگاه آنکتاد، علیرغم رشد ۳,۹ درصدی در قاره آفریقا، این روند از تقویم ۲۰۶۳ فاصله دارد. عدم وجود ساختارهای اقتصادی مناسب، عمده دلیل بحران مالی در این قاره می باشد. مقر مقدس همچنین بر لزوم توجه بیشتر به صدای فقرا و برسمیت شناخته شدن فرصت های برابر تاکید کرد.

به دنبال برگزاری هفتاد و دومین نشست کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل، واتیکان در اعلام مواضع خود نسبت به چالش های موجود قاره آفریقا و کشور های کمتر توسعه یافته، فوریت اقدام چندجانبه توانمندی که انسان، کرامت و امکان حقیقی پیشرفت را در محور فعالیت هایش قرار می دهد، تاکید و اعلام نمود: «رشد اقتصادی، فناوری و مدیریت، می بایست بسوی یک هدف پیش بروند و به هر انسان، ابزارهای لازم جهت تحقق توانمندی هایش ارائه گردد».

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۱۱/quo-۲۷۴/ripartire-dalla-dignita-umana-per-favorire-lo-sviluppo-dell-afri.html>

امضای بیانیه مشترک فیما بین لئون چهاردهم و بارتولومئو اول:

هرگز از نام خدا برای توجیه جنگ و خشونت استفاده نگردهد

از همه کسانی که مسئولیت های مدنی و سیاسی دارند درخواست می کنیم تا «از هر امر ممکن برای تضمین قطع فوری فاجعه جنگ» دریغ نکنند.

در ادامه سند به خواست دو کلیسا برای برقراری وحدت، وجود مشکلاتی که مانع از وحدت دوباره میان همه مسیحیان می شوند و ادامه بررسی مسائل تاریخی که منشاء این جدایی هستند، توسط کمیسیون بین المللی مشترک برای گفتگوی کلامی میان کلیسای کاتولیک و کلیسای ارتدکس پرداخته شده است. در این سند پاپ و پاتریارک بارها کلمه «صلح» را به مثابه موهبت الهی تکرار می کنند.

پاپ و پاتریارک بارتولومئو اول تقریبی قسطنطنیه (رهبر ارتدکس های جهان) در استانبول بیانیه مشترکی را امضاء کردند که در آن خواستار تلاش برای وحدت مسیحیان، تعیین یک تاریخ مشترک برای عید پاک و پایان فوری فاجعه جنگ شدند.

آنها در ایزنیک برای برگزاری مراسم هزارو هفتصدمین سالگرد اولین شورای جهانی کلیسایی به همراه دیگر رهبران کلیسا با یکدیگر دیدار کردند.

دربخشی از این بیانیه مشترک آمده است: در این سند پاپ و پاتریارک قسطنطنیه خواهان تعهد برای «رسیدن به تعیین یک تاریخ مشخص برای برگزاری مشترک عید پاک هستند و آرزو دارند وحدت میان همه مسیحیان بار دیگر برقرار شود» و همانند دیروز در ایزنیک (نیقیه) بار دیگر خواهان نفی «هرگونه استفاده از دین و نام خدا برای توجیه خشونت» هستند.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۱/leone-xiv-patriarca-bartolomeo-dichiarazione-congiunta-istanbul.html>

بازدید پاپ از مقر پاتریارک نشینی ارتدکس های جهان

وی افزود: همچنین براین امر واقفم که مقام مقدس (بارتولومئو اول) شخصاً با پاپ های پیشین دیدار کرده و دوستی صادقانه و برادرانه ای، بر اساس ایمان متقابل و دیدگاهی مشترک در مورد بسیاری از چالش هایی که کلیسا و جهان باید با آنها مقابله کنند، را با آنها توسعه داد.

یقین دارم این دیدار همچنین به تقویت پیوندهای دوستی کمک خواهد کرد. دیروز در مراسم هزار و هفتصدمین سالگرد اولین شورای تقریبی نیقیه لحظات فوق العاده ای را گذراندیم. تشویق شده ایم تا تعهد خودمان جهت جستجوی بازیابی وحدت کامل میان همه مسیحیان را انجام دهیم. وظیفه ای که با کمک خدا ادامه خواهیم داد.

۲۹ نوامبر پاپ لئون چهاردهم در سومین روز سفر به ترکیه طی دیدار با پاتریارک قسطنطنیه و شورای مقدس ارتدوکس، در کلیسای سن جرج استانبول، خواستار وحدت کامل میان مذاهب مسیحی شد.

پاپ در این سخنرانی ضمن قدردانی بسیار جهت مراسم استقبال از خود، گفت: با ورود به این کلیسا، احساس بسیار خوبی به من دست داد زیرا آگاه هستم که مسیر پاپ پل ششم، پاپ ژان پل دوم، پاپ بندیکت شانزدهم و پاپ فرانسیس را دنبال می کنم.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۲۰۲۵-۱۱/quo-۲۷۵/nel-desiderio-di-unita-l-impegno-per-una-piena-comunione.html>

تاکید پاپ جهت برقراری صلح در خاورمیانه و اوکراین

پاپ در پاسخ به سؤال خبرنگار ترک در مورد نقش ترکیه در صلح منطقه و جهان و همچنین موضوعات فیمابین با اردوغان گفت: به عنوان پیام آور و مروج صلح در منطقه به ترکیه و لبنان سفر می کنم. ترکیه از این حیث از کیفیت های بسیاری برخوردار است. کشوری با اکثریتی مسلمان که جوامع بی شمار مسیحی، اقلیتی کوچک، همچنین پیروان ادیان دیگر در آنجا در صلح زندگی می کنند. این نمونه ای از خصوصیات است که همه ما در سراسر جهان در جستجوی آن هستیم.

پاپ در ادامه گفت در ماورای تفاوت های دینی، قومی بسیار، افراد می توانند در صلح زندگی کنند. کشور ترکیه نیز در تاریخ خود لحظات مختلفی داشت که قادر نبود این وضعیت را برقرار کند.

۳۰ نوامبر پاپ در جریان ادامه اولین سفر رسولی بین المللی خود به ترکیه و لبنان در مسیر بیروت، از دولت و ملت ترکیه به دلیل استقبال از وی و برگزاری خوب این سفر، تشکر کرد، پاپ سپس در طی پرواز به سؤال دو خبرنگار ترکیه در مورد جنگ در غزه و اوکراین پاسخ داد.

لئون چهاردهم به ۸۱ خبرنگار همراه خود گفت:

امیدوارم مانند من روزهای خوبی در ترکیه گذرانده باشید. تجربه ای عالی بود.

وی افزود همانطور که می دانید اولین دلیل سفرم به ترکیه شرکت در هزار و هفتصدمین سالگرد شورای نیقیه بود. مراسمی فوق العاده، بسیار ساده اما همچنین عمیق و مثمر بود.

پاپ در پاسخ به سؤال دیگری راجع به گفتگو با اردوغان در مورد جنگ در غزه و اوکراین، افزود: قطعاً در خصوص تمامی موارد و دو وضعیت موجود صحبت کردیم. مقرر مقدس سال ها است که از راه حل دو کشوری حمایت می کند. همه ما می دانیم که تا این لحظه اسرائیل هنوز این راه حل را نپذیرفته است.

این تنها راه حل است. ما همچنین دوست اسرائیل هستیم و سعی می کنیم میانجی میان دو طرف باشیم تا راه حلی عادلانه برای دو طرف برقرار شود.

در این مورد با پرزیدنت اردوغان صحبت کردم. او به طور قطع با این راه حل موافق است. ترکیه در این رابطه می تواند نقش مهمی بازی کند.

این امر در مورد اوکراین نیز صدق می کند. چند ماه گذشته با امکان گفتگو میان اوکراین و روسیه، رئیس جمهور (ترکیه) با دعوت از طرفین کمک بسیاری نمود. می دانیم که پرزیدنت اردوغان با رابطه خود با رؤسای جمهور اوکراین، روسیه و آمریکا، می تواند به ترویج گفتگو، آتش بس و پایان جنگ در اوکراین، کمک کند.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۱/papa-leone-xiv-conferenza-aereo-libano-turchia-viaggio-media.html>

سخنرانی رئیس جمهور لبنان در مراسم استقبال از پاپ

وی افزود لبنان «برای هر انسانی سرزمین، آزادی و کرامت است. کشوری که در نوع خود بی نظیر است، جایی است که در آن مسیحیان و مسلمانان، متفاوت در اعتقاد، اما در حقوق برابرند و تحت یک قانون اساسی هستند، بر اساس برابری میان آنها و نرمش برای هر فرد و هر وجدان آزاد.»

عون در ادامه، گفت حفظ لبنان واقعاً وظیفه اساسی انسانی است، زیرا «اگر این نمونه همزیستی برابر و آزاد میان افرادی با ادیان مختلف شکست بخورد، نمی توان آن را در هیچ جای دیگر تکثیر کرد».

نوامبر جوزف عون رئیس جمهور لبنان در ۳۰ استقبال از پاپ در کاخ ریاست جمهوری گفت آزادی لبنان باید حفظ شود.

سخنان عون در برابر پاپ، لحنی ملتمسانه دارد: «پدر مقدس، از شما درخواست می کنیم که به جهان بگویید که نه خواهیم مُرد، نه از اینجا می رویم، نه ناامید می شویم و نه تسلیم می گردیم». ایمان بزرگ ملت لبنان و امید به «بهبود یافتن ذهن ها، قلب ها و روح ها از تنفرها، جنگ ها و تخریب ها» را یادآوری کنید.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۱/leone-xiv-autorita-libano-viaggio-apostolico.html>

دیدار اساقفه و کشیشان لبنانی با پاپ

پاپ در ادامه توضیح می دهد در کشوری که «مناره ها و برج های ناقوس دار در کنار یکدیگر هستند»، هر «اذانی برای دعا» می تواند «در سرودی واحد ادغام شود که نه تنها خالق مهربان آسمان و زمین را ستایش می کند، بلکه التماسی از صمیم قلب برای موهبت الهی صلح است».

پاپ ۱ نوامبر در دومین روز سفر خود به لبنان با اساقفه و کشیشان لبنانی در صومعه (حضرت) مریم در هریسا، که حتی برای مسلمانان نیز وجهه ی معنوی را داراست، دیدار نمود.

پاپ در این سخنرانی یادآور شد، دعا کردن این قدرت را به ما می دهد در هنگامی که غرش سلاح ها شنیده می شود، امیدوار باشیم. یک پدر یسوعی که در دهکده ای در شمال لبنان، در زیر آتش سوریه زندگی می کرد، نقل می کرد که «در آنجا با وجود نیازهای شدید و در زیر بمباران ها، مسیحیان و مسلمانان، لبنانی ها و آوارگان آن سوی مرز، به طور مسالمت آمیز زندگی کرده و به یکدیگر کمک می کردند».

پاپ: زنان و جوانان، سفرای آینده هستند

یکی از تأثیرات بی ثباتی، مهاجرت است، پاپ در سخنرانی های خود در لبنان، که در آن مهاجرت منقطع نمی گردد، بارها به این موضوع اشاره کرد.

پاپ در اینباره گفت: «می دانیم که ابهام، خشونت، فقر و تهدیدات بسیار دیگری در اینجا، همانند دیگر نقاط جهان، باعث مهاجرت جوانان و خانواده هایی می شود که در جستجوی آینده به کشورهای دیگر می روند، اگر چه از ترک وطن خود تاسف می خورند.»

پاپ هشدار داد: «در مقابل اینگونه وضعیت های غم انگیز نمی توانیم بی تفاوت بمانیم»، تمامی این مسائل «ما را متعهد می نماید تا نگذاریم هیچکس دیگر به علت جنگ های غیرقابل قبول و بی رحمانه، مجبور به فرار از کشور خود نشود، و اگر کسی درب جوامع ما را بزند، احساس طرد شدن، نکرده و پذیرفته شود».

لئون چهاردهم در میان سفرای صلح به زنان اشاره می کند که «به نقش انکار ناپذیر» آنها باید ارزش داده شود. زیرا «می دانند چگونه حافظ و توسعه دهنده پیوندهای عمیق با زندگی و با افراد باشند و مشارکت آنها در حیات اجتماعی و سیاسی در همه جهان نشانگر نوآوری حقیقی است».

پاپ سپس به جوانان گفت: «در شما امید وجود دارد، موهبتی که به نظر می رسد از ما بزرگسالان گریخته است». پاپ هشدار داد که «مبارزه حقیقی در مقابل شر، شر نیست، بلکه عشق است، قادر به التیام زخم های خود است، در حالی که زخم های دیگران را بهبود می بخشید».

پاپ: با عدم تحمل مقابله شود

لئون چهاردهم با یادآوری شصتمین سالگرد بیانیه عصر ما تاکید کرد که این بیانیه «افق جدیدی را گشود» و گفتگوی واقعی «الهام گرفته از عشق الهی، همه افراد خوش نیت را در آغوش گرفته، بد قضاوتی، تبعیض و تعقیب و آزارها را رد کرده و بر برابری و کرامت تمامی انسان ها تاکید دارد».

اول دسامبر پاپ در دیداری بین کلیسایی و بین ادیانی در میدان شهداء بیروت خواستار مقابله با عدم تحمل، خشونت و منزوی کردن، شد.

وی در حضور رهبران مذاهب مختلف به بیانیه عصر ما (در مورد آغاز گفتگوی واتیکان با ادیان غیر مسیحی) از همه دعوت کرد تا در جهت ساختن کشوری بر پایه احترام و گفتگو استقامت داشته باشند.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۲/leone-xiv-incontro-ecumenico-libano.html>

بیروت، پاپ به رهبران سیاسی:

به فریاد ملت های خواهان صلح گوش دهید

وی درخواست کرد تا با اتخاذ رفتاری نو و به خصوص با نفی کردن «منطق انتقام جویی و خشونت، اختلافات سیاسی، اجتماعی و دینی را حل نمود و به نشانه آشتی و صلح، فصل جدیدی را آغاز کنند: لازم است تا قلب ها را با صلح تربیت کرد».

۲ دسامبر در پایان مراسم عبادی در بیروت، لئون چهاردهم از کسانی که کشورهایی در جنگ یا ضربه خورده از جنگ و خشونت، در خاورمیانه و گینه بیسائو، را رهبری می کنند، دعوت نمود مسیر آشتی را در پیش گیرند .

پاپ گفت: «مسیر خصومت و تخریب متقابل در وحشت ناشی از جنگ، بارها پیموده شده است».

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۲/papa-leone-libano-messa-appello-pace-guinea-bissau-hong-kong.html>

سخنرانی پایانی پاپ در فرودگاه بیروت

دیگر هیچکس فکر نکند که مبارزه مسلحانه فایده ای دارد. سلاح ها می کشند، در حالی که مذاکرات، میانجیگری و گفتگو می سازند.»

رئیس جمهور لبنان در مراسم بدرقه پاپ گفت: «عشق عمیق جنابعالی برای لبنان و ملت آن را درک کردیم و آرزوی صادقانه شما برای دیدن کشوری که ماموریتی بر عهده دارد، کشور گفتگو، نرمش، آزادی و کرامت برای هر انسان باقی بماند.»

اولین سفر بین المللی لئون چهاردهم پایان یافت، سفری که فرانسیس بسیار آرزوی انجامش را داشت و برای آن برنامه ریزی کرده بود.

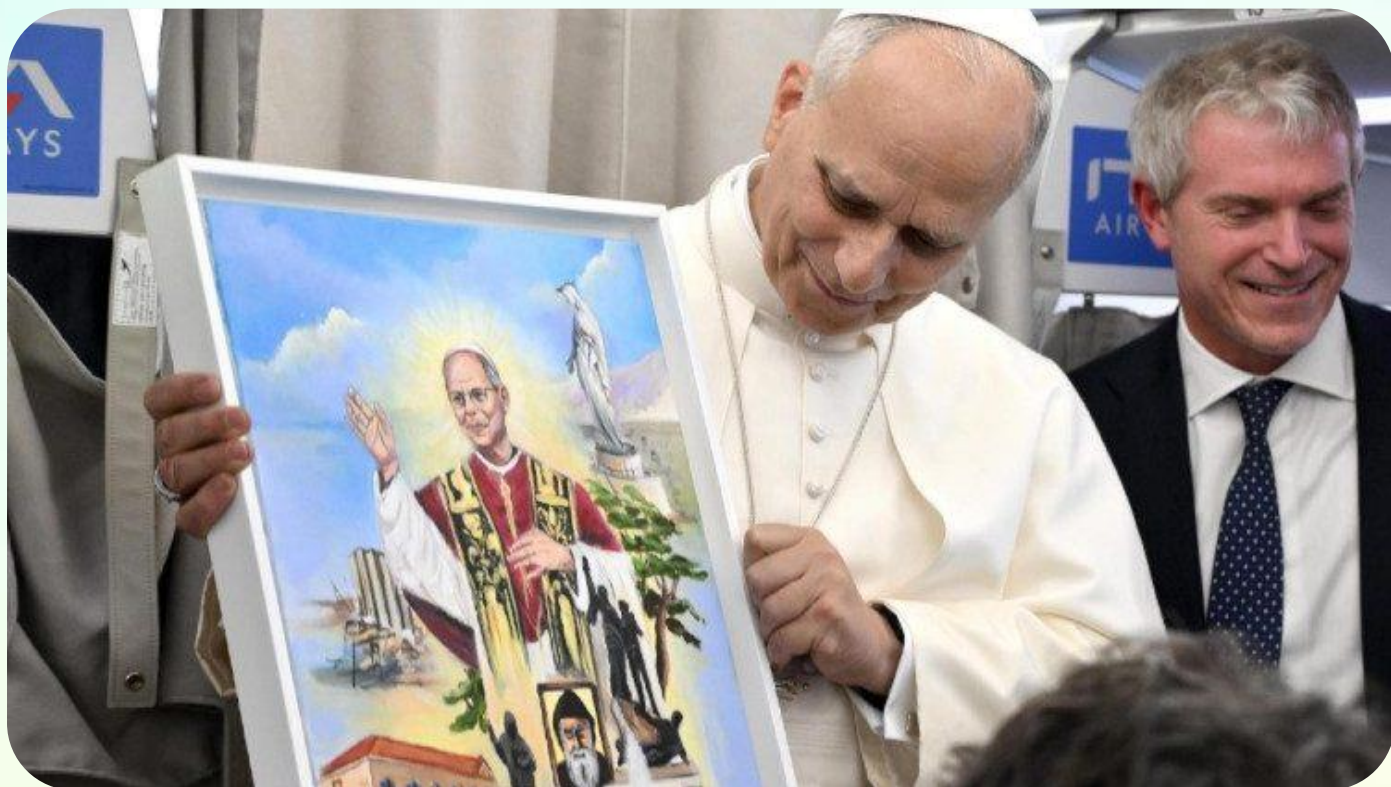
۲ دسامبر پاپ طی آخرین سخنرانی خود در فرودگاه بین المللی بیروت، با حضور رئیس جمهور لبنان، مقامات، شخصیت های مدنی و دینی، گفت: حملات و خصومت ها متوقف شوند، گفتگو و صلح را انتخاب کنیم.

با این سخنرانی لئون چهاردهم سرزمین سروها را ترک کرد، جایی که به گفته وی مورد «استقبال ملتی قرار گرفت که انزوا را دوست ندارد بلکه دوستدار دیدار می باشند. علاقمند بودم از مناطق طرابلس و شمال، بقاع، صور، صیدا، اماکن مقدس و جنوب که در وضعیت جنگی و ابهام قرار دارند، بازدید نمایم».

پاپ قبل از بازگشت به واتیکان درخواست کرد: «حملات و خصومت ها قطع شوند، تا لبنان بتواند واقعاً آن پیام همزیستی باشد که ۵۰ سال پیش، قدیس ژان پل دوم به این کشور نسبت داد.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۲/papa-congedo-libano.html>

مصاحبه با پاپ در بازگشت به واتیکان

لئون چهاردهم در این مصاحبه در مورد نقش مقر مقدس که در «پشت صحنه» برای مذاکرات و آتش بس کار می کند، فعالیت اتحادیه اروپا و اهمیت نقش احتمالی ایتالیا برای صلح در اوکراین، وضعیت در ونزوئلا، علاقه به سفر به الجزایر و غیره صحبت نمود.

۲ نوامبر پاپ در پایان اولین سفر بین المللی به ترکیه و سپس لبنان، با خبرنگاران در مورد موضوعات مختلف جهانی صحبت کرد.

وی در مورد انتخابش به عنوان پاپ جدید در شورای کاردینال های جهان گفت: «به فکر بازنشستگی بودم اما تسلیم خداوند شدم».

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۲۰۲۵-۱۲/papa-leone-xiv-intervista-aereo-ritorno-libano.html>

خلیفه رسولی استانبول: سفر پاپ به ترکیه میل به تبلیغ را بیدار کرد

دیدن این شور و شوق در آنها برای آماده سازی و برگزاری مراسم و دیدارها، زیبا بود. تمامی، میل به حرکت دوباره را ایجاد کرده و باعث بیداری جامعه ما شد. «که در برزخ عدم فعالیت سقوط کرده بود»

خلیفه رسولی گفت: حضور پاپ همچنین در میان غیر مسیحیان موجب توجه به پیام مسیحیت شد. علاقه مندان بسیاری که پیام پاپ را دریافت کردند با ما تماس گرفتند. بنابراین می توانیم بگوییم که این سفر قطعاً تاثیری مثبت در تبلیغ مسیحیت داشت.

وی سپس در مورد سفر پاپ در زمینه تقریب کلیسایی افزود: برگزاری هزار و هفتصدمین سالگرد اجلاس جهانی بین کلیسای نیکیه، ما مسیحیان را تشویق کرد که به ریشه های اصلی دین خودمان و به قلب اصل ایمان مسیحیت برگردیم.

مون سینیور ماسیمیلیانو پالینورو خلیفه رسولی (نماینده پاپ) در استانبول در مصاحبه ای در مورد سفر لئون چهاردهم به ترکیه گفت: این حضور «شور و شوق» را به جامعه کاتولیک که در جوی از کاهش فعالیت سقوط کرده بود بازگرداند و آنها را بیدار کرد.

وی با نگاهی گذرا از سفر پاپ به ترکیه، اهمیت آن برای کاتولیک های این کشور را توضیح داد که از گفتگوی بین کلیسایی گرفته تا روابط با مسلمانان و مشکلاتی که هنوز حل نشده، مانند فرهنگ سازی و مجوز کتاب آیین ها به زبان ترکی، است.

در جبهه سیاسی توافق میان آنکارا و مقر مقدس در مورد راه حل «دو ملت و دو کشور» برای مسئله غزه بار دیگر مورد تایید قرار گرفت. وی در مورد تاثیر سفر پاپ در میان کاتولیک های ترک افزود: حضور پاپ و گواهی او بر ایمان و سخنانش، امید را بار دیگر به جامعه ما بازگرداند.

شکی نیست که این سفر نکات ضعیف گفتگوی بین کلیسایی را نیز برجسته کرد، مانند عدم شرکت همه کلیسای ارتدکس آیین یونانی و اختلاف کنونی در جهان ارتدکس .

به عقیده من ضعف های دیگری را نیز نمایان کرد، زیرا در برخی دانشگاه های الهیات جهان ارتدکس، هنوز علیه مذهب کاتولیک و منحرف بودن آن تدریس می شود و موانع بسیاری در گفتگوی الهیاتی وجود دارد که باید حل شوند.

سفر پاپ واقعاً باعث بیداری جامعه کوچک کاتولیک ترکیه شد و افراد زیادی که از دین دور شده و جذب اکثریت اسلامی شده بودند احساس تعلق خود به جامعه کلیسایی را بازیافتند. این سفر، احساس تعلق را در میان همه اعضای جامعه کلیسایی تقویت کرد.

خلیفه رسولی در ادامه در مورد بازدید پاپ از مسجد آبی و نه از سنتا صوفیا (ایا صوفیه) و دورنمای گفتگوی بین ادیان با مسلمانان، افزود: بازدید از مسجد آبی، همانند بازدید از وزارت امور دینی، تأثیری مثبت بر افکار عمومی ترکیه داشت و به برخی ترس ها که در میان مسلمانان وجود داشت و هنوز وجود دارد، را از بین برد و این امر کمک بزرگی محسوب می شود.

البته در برخی محافل محافظه کار تر جامعه ترکیه، این سفر به عنوان نوعی قصد فتح دوباره یا نفوذ جهان مسیحیت در جامعه اسلامی قلمداد گردید.

سفر پاپ واقعاً باعث بیداری جامعه کوچک کاتولیک ترکیه شد و افراد زیادی که از دین دور شده و جذب اکثریت اسلامی شده بودند احساس تعلق خود به جامعه کلیسایی را بازیافتند. این سفر، احساس تعلق را در میان همه اعضای جامعه کلیسایی تقویت کرد.

<https://www.asianews.it/notizie-it/Vicario-di-Istanbul:-il-papa-in-Turchia-ha-ridestato-il-desiderio-di-evangelizzazione-٦٤٤٠٤.html>

از پل ششم تا لئون چهاردهم: دیدار همه پاپ ها از لبنان

۱۵ سال بعد جانشین او، بندیکت شانزدهم مسیر او را دنبال کرد و در سپتامبر ۲۰۱۲ در آخرین سفر رسولی خود، پس از اجلاس اساقفه سال ۲۰۱۰ در مورد کلیساهای شرق، به لبنان سفر کرد.

وی در اولین سخنرانی خود در لبنان گفت: «تعادل لبنانی معروف (همزیستی میان پیروان ادیان مختلف به خصوص میان مسلمانان و مسیحیان) که می تواند به لطف حسن نیت و تعهد همه لبنانی ها ادامه داشته باشد. فقط به این طریق است که می تواند نمونه ای برای ساکنان سراسر منطقه و سراسر جهان باشد.»

وی در پایان افزود: «این یک موهبت الهی است که باید به هر قیمت از آن حفاظت کرد و بر تقویت آن تاکید نمود.»

سفر اخیر لئون چهاردهم، چهارمین سفر یک پاپ به لبنان است، -تاریخ را ورق بزنیم- ۲ دسامبر ۱۹۶۴، پل ششم در جریان سفر به هند، برای شرکت در کنگره عشاء ربانی، در توقفی یک ساعته در فرودگاه بیروت مورد استقبال لبنانی ها قرار گرفت.

پس از ۱۹ سال انتظار، ژان پل دوم توانست در ۱۰ می ۱۹۹۷، یک سفر رسولی واقعی را برای بردن ارشاد رسولی به نام امید تازه برای لبنان، پس از برگزاری اجلاس ویژه اساقفه این کشور در سال ۱۹۹۵ در واتیکان، به لبنان انجام دهد.

لبنانی ها هنوز با قدردانی درخواست های پاپ لهستانی (از جهان را) برای کشورشان، که در آن زمان در بحران بود، را به خاطر دارند. به خصوص این اظهارات که در آن پاپ به جهان یادآوری می کرد «لبنان چیزی بیش از یک کشور است: پیامی از آزادی و نمونه ای از کثرت گرایی برای شرق و غرب است».

مالزی، کنگره تبلیغ دین مسیحیت در آسیا

آسیا با کثرت گرایی خود، هماهنگی و پذیرش دیگران را القا می کند. از جمله شرکت کنندگان در این کنگره، ۱۰ کاردینال، بیش از ۱۰۰ اسقف، ۱۵۰ کشیش، ۷۵ راهبه و بیش از ۵۰۰ غیر روحانی شرکت کردند.

از ۲۷ تا ۳۰ نوامبر در مالزی کنگره تبلیغ دین مسیحیت با شرکت ۹۰۰ نماینده از کلیساهای آسیا، به ابتکار سازمان های امور تنصیری و فدراسیون شوراهای اساقفه آسیا، برگزار شد .

جامعه غسل تعمید داده شده در آسیا اقلیتی کوچک اند یعنی کمتر از ۳ درصد «از جمعیت بیش از ۴ میلیارد و ۶۰۰ میلیونی»، اما مسیحیت در آسیا نفوذ زیادی دارد.

<https://www.vaticannews.va/it/chiesa/news/۲۰۲۵-۱۲/malaysia-congresso-missionari-asiatico-cardinale-tagle.html>

تقریب کلیسایی، در ونیز سالگرد پایان تکفیرها برگزار شد

وی افزود: «آن واقعه به این روزها پیوند خورده است: سفر پاپ لئون چهاردهم به ترکیه و دیدار با پاتریارک قسطنطنیه، بارتولومئو اول و بیانیه مشترک، این دیدار امروز ما را تایید می کنند.»

زویی در ادامه افزود تصادفی نیست که پاپ لئون چهاردهم برای اولین سفر رسولی خود، سرزمینی را انتخاب کرد که به طور اجتناب ناپذیر به ریشه های مسیحیت پیوند خورده و امروز فرزندان ابراهیم و کل بشریت را به اخوتی دعوت می کند، که تنوع را برسمیت می شناسد و به آن ارزش می دهد.

۲ دسامبر در شهر ونیز بزرگداشت شصتمین سالگرد رفع تکفیر متقابل میان کاتولیک ها و ارتدکس ها، با حضور کاردینال متئو زویی رئیس شورای اساقفه ایتالیا و متروپلیت ارتدکس های ایتالیا و رهبر ارتدکس های جنوب اروپا برگزار گردید.

کاردینال زویی در این مراسم گفت: «خاطره ۶۰ سال ، از سال ۱۹۶۵ زمانی در شورای دوم واتیکان، پاپ پل ششم و پاتریارک قسطنطنیه در تکفیر متقابل میان کاتولیک ها و ارتدکس ها، مربوط به سال ۱۰۵۴، که نسبت به آن اشتراک نظر داشتند، می گذرد».

<https://www.vaticannews.va/it/chiesa/news/۲۰۲۵-۱۲/ecumenismo-venezia-zuppi-polykarpos-moraglia-scomuniche.html>

96

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 96 | 2025 December 05

Student Day (Iran)

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

